

Tuesday 28 Febr. - 94.

Mina Käraste!

Vi komma just in, mannen och jag,
från en skön promenad i vårskymrin-
gen. Jag säger var, ty i morgon går
ju solen upp i vår himmel. Mars,
och det känns så mycket saft och doft
i luften, att man inte behöfver tveka.
Vi traska och gå alltid i skymningen
efter slutadt dagsverk. Men Adde håller
nog på hela gvällern sin igen. Han är
så ytterst ifrig nu med sin modelleering.
Både ha vi åkört det klokast att kon-
centrera krafterna på de dekorativa för-
slagen vid den kommande utställnin-
gen. Och då måste "skoskuren" ge oss
så hårdt det är käändes att slita sig
från henne. Men det är osäkerst om
hon ändå skulle ha blifvit färdig inom
anmälnings-tiden, 15 Mars, och då? Kunde

ha händat att Stille ingenting skulle
haft att komma med. Nu hoppas han
på en förtjusande modellvägg i $\frac{1}{4}$
naturstorlek af färgad gips. Det
är grönat. Han ställer ut och en model-
leras i vax på en stor träskifva, upp-
rättstående mot staffli. Ett oimligt
fött, svårt arbete, men som lofar
bli extra vackert. Stille kan gjuta
det själf i gips, så blir det g. så dyrbart.
Han har gjutit flera små prof och färgat
dem, så jag sett att det kan lyckas och
bli vackert. Dessutom skall han expo-
nera två nya interiörförslag, ^{i teckning} dem han
hoppas få utföra i sommar. Arkite-
kten har skickat honom sina upp-
gifter och bestämmelser, så det ser
ut som om Stille bestämt sig för dem.
Stilles kamrater visa stort intresse
för detta hans arbete, så jag tror nog
att det är något som sprunget fram på
^{var} tiden längtan, och då är det roligt

att Stelle varit den förste som gifvit
det uttryck. För att Stelle ostördt skall
kunna arbeta, denna riktnings just nu
när det är så viktigt, ha vi fått ett li-
tet lån af Mor på 1000 Kr. för en
månad sedan. Det är ju ungefär det
samma som jag tar ut mitt derbom
och förloras räntan, eller vi låna här
och betala samma ränta. Mor en-
tyd sig att hjälpa oss, och då tyckte
vi att det var bäst så. Jag har visst
 varit mycket nödsjukt och bekymrad
öfver att vara tvungen till detta steg,
men när vi båda arbetar af alla våra
krafter, det göra vi verkligen, och
beröja den gode Guden nå välsignelse,
så skall det väl bara framgå, med
sig. Hvad menas älskade far?

De flesta andra nygifta måste ju
också ha hjälp och lån i början.
Det är ett slags tröst, fast jag medger,
att den är mycket svag! Hvar Vänne

4
Atté-memori att denna är nog goda, bara de inte faller i för många jorð.

denna summan räcker han icke be-
räknas, i bästa fall till juli, men
Atté har en färdig handlar björn att
klubba med 150. första affären.
Ljusa är de icke, men kanske får
jag sälja något mer i vår. Atté gör
utsäde inför tiden, nästan bara ut-
säde sedan ett [#]år tillbaka. Gud gifve
det vextkraft och sedan en god skörd!

Det kommer ännu en räkning för
mig, att betala af mina ^{hos pappa} inestående
fyrkar, Huf. bladet för 1/2 år. Tusen tack
älskade far, som betalade Nika!

Pennningarna kunna ligga tills vidare,
kanske visa de sig också ha vextkraft.

I dag är vår bekämdliga Thilda sjuk,
så vi fått ha hjälp i köket. Hon har för-
kyllt sig och ligger nu i svår magväik-
kvälmungar och kräkn. Just i går pri-
sade hon sig lycklig att ha fått vara
så frisk här hela tiden; hon tyckte det
var rent underbart, och visst blef hon
sjuk!

(28.2.1894)

Terpentindalk på mågen är allt hvad jag
föreställt att ordinarie. Och jag som tänkt
te resa till Stockholm i morgon och är så
vänligt väntad hos Mor! Bäst att
skrifa återbud och i bästa fall resa
om fredag. Saken är den, att jag skulle
in och roa mig på "Idun" en gång, och
de ha möte bara en gång i månaden,
första lördagen. Mor skref så rysligt
gladt och uppmuntrade mig till göra
det, vill bjuda mig på Theatren Hess-
ström och hvad bäst är, lofar att kom-
ma med mig ut sedan och bies på
oss. Det gläda vi oss mycket åt.
Lilla Mor skall just bli glad af att se
hur trefligt vi ha här och hur lyckliga
vi kunna barn se ut. Jag har packat
med 4 mina bästa äggsalter, skall
dertil låna 2, som tillhöra Mor och
Pis, och så ska de upp och visa sig i
"Idun", det Anna Prober (född Lehtander)
vid varje möte pågår exponera något.

Inte för att jag väntar mig något in-
dare intresset för dem eller framgång
inom denna egentligen litterära krets,
men efter jag fått dem äran att bli in-
vald dit och inte kommer att bidda
med diskussion o. dyl., så är det väl
nästan en skyldighet att visa hvad
som är mine lilla specialitet. Eftersom
det brukas att exponera konstver.

Jag har många bekanta der, och de
läsa brukar ha mycket trefliga sam-
kväm. Sist jag var med 1885 om hösten,
tog de mig för en alldeles grov nydorn;
"hon ser ut just som en af hennes pap-
pas syster" hade en ~~dame~~ sagt. Och
när jag så der en passant så undfalle
mig att min syster hörde till finska
gränsöfversty, (för att ge mig själv något
litet värde) utbrast en fru: "hon är visst
mycket äldre än fröken!" — Nu skall
jag upptäda der på egna ben, der-
till som gammal gift fru.

Jag har målat 3 vinterbitar, en riktigt
färdig, 2 nära desare, som se ut som-
ligt ryska flaggan: rött och vitt
och blått. Röda stjärnor, vitt snö och blå
skuggor. Alle tjuvlar de äro pigga.
Alle min ä så konfys nu, när han bara
tänkes på sitt arbetet, att jag får skratta
många gånger om dagen åt honom. En
fråga förstår han aldrig förrän han
sjelf upprepat den, likaså minna svar om
han frågat. Det lätet högst komiskt. En
dag frågade han kl. 3 om vi redan hade
druckit vårt förmiddags the, ^(elles chokolad) som vi brukar.
Kl. 1. - Nej, sade jag på skoj, - kl. är
bara 11. - Alle blef så glad, han tyckte
också att han druckit med så litet!
När Thilda kl. 4 ljöd oss in att äta, an-
tog Alle allt att det var till f. m. målet
och blef höjningen flöt när han fick soppa.
Hans skörrhistorier äro kanske för
långa och för intima att omvända. Men af
det är vill utförhja anställes till för att

för att hindra att klö" gallet på
sig om morgnarna!

Levare. Nu tycks Tilda vara bättre, så
jag tror mig vara färdig, afslutas brevet
i Sthlm. Ah, jag måste till tanddok-
tor! Vasenius släpade med mig, som-
ras. Och 2 sidor promemoria har jag
till bästa! Men det skall ändå bli ~~ett~~
roligt att komma in, träffa herrns kor
och skaffa litet nya böcker hit ut.
Väist blis med pennungtrillandet! Hä-
pa landet går så litet fäst, men bara man
kommer till Sthlmns hufvudstad, ja
då är det tusen nödvändigheter. Vi
känna nog till det der! Pappa, de
ha ju gifvit "Efter 50 år" i Sthlm med
herrn och fru Engelbrecht, hufvudrörelsen.
Skall ha spelats bra, säes Aftonbl.
Jag ville nog gärna ha fäst in, men det
passade inte ihop med denna resan.
Har någon af er hört Sven Kholandes?
Han är ensamstående i sin genre och
veckligt fjär, säes folk.

Fredag f.m. Ledinge. Här sitter jag allt ensam
 och Thilda bjuder till sängs fortfarande i
 svåra plågor. Ingen feber, men den fasthållne
 ömhet i magen, värk och kräkningar. Onsdag
 har jag sått två ggr, trots hennes gråt och
 protester. Riksen gafs i går 2 ggr utan
 resultat, desaf de oförminskade plågorna.
 Nu har jag skickat 2 mils väg efter läkare,
 ty jag vet ingen annan råd att få magen
 lämnas; den är bärst och öm, så hon vill
 låta en kvinnas händer. Tackar Thilda!
 Rädd för vatten och mjölk är hon, det
 är inte alls roligt att sköta henne.
 Trädgårdsmästarens Ida (18 år) hjälper
 oss, städas, lagas mat, bakar, men vi
 kan tro det är stor otrefnad i huset.
 Kanske måste jag in till staden för att
 fråga läkare, om jag vill ha henne
 död. Och hela min glada stadsresa
 och svärmors besök här! I juttar
 gick det. Nu öfvergår det till påtåg
 så all svömsulan och förresten går sin väj.

Jag tittade in under vår promenad i
 "Björktorpet", der en gammal gummor bor.
 Hon är 79 år, sjuk och svag, men fullständigt
 redig, ytterst fattig och har nyss fått flytta
 från ^{den} stugan, der Paykull lofvat henne få
 bo så länge hon lefver. Men si, hon tyckte
 väl jag lefver för länge, — sade gumman.
 Nu vartsifs hon så grymt. Den nya Kam-
 maren, som hon måste byra. 180 år har
 hon hört under Paykull, och då har hon
 inte fått henne få dö, fred i sin stuga.
 Det är både hårdt och trolöst. Jag är
 glad att vårt umgänge med P. s. tagit
 gestalt af endast affärsbesök. Så han
 tycks vara en sådan otreflig herre.
 Jag skall förä kaffe och socker till gum-
 man stackare, att byra upp några stunder
 inred. "Garnies kaffe" skall hon få!

I morgon får jag förhoppeligen bref.
 Måtte allt stå väl till! Helst vännere,
 må vi träffa och alla jungfrurna björta.
 Allt betsar till alla vänskapliast.
 Kys och klapp från er. Eja.